

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 16 kwietnia 1955 r.

w sprawie utworzenia Przygotowawczego Studium Muzycznego dla Kapelmistrzów Wojskowych przy Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie.

Na podstawie art. 11 ust. 1 i 3 dekretu z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym (Dz. U. Nr 43, poz. 212) oraz art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38, Nr 49, poz. 324 i Nr 53, poz. 348) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie tworzy się Przygotowawcze Studium Muzyczne dla Kapelmistrzów Wojskowych, zwane dalej w skróceniu „Studium”.

§ 2. Zadaniem Studium jest kształcenie słuchaczy na kapelmistrzów wojskowych spośród osób muzycznie uzdolnionych oraz przygotowywanie do wyższych studiów muzycznych.

§ 3. Nauka na Studium trwa cztery lata.

§ 4. 1. Pierwsze trzy miesiące nauki na pierwszym roku Studium są okresem próbnym dla stwierdzenia, czy słuchacz odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom na kapelmistrzów wojskowych.

2. Słuchacz, który po przebyciu okresu próbnego i poddaniu repetycjom nie wykaże się odpowiednimi kwalifikacjami, zostaje skreślony z listy słuchaczy.

§ 5. Program studiów w zakresie przedmiotów muzycznych ustala Minister Kultury i Sztuki.

§ 6. Na Studium organizuje się nauczanie przedmiotów ogólnokształcących w zakresie liceum muzycznego dla tych słuchaczy, którzy nie posiadają świadectwa dojrzałości lub dyplomu ukończenia szkoły stopnia licealnego.

§ 7. Słuchacze, którzy ukończyli czwarty rok Studium, składają przed komisją egzaminacyjną powołaną przez Ministra Kultury i Sztuki egzaminy:

- 1) przy Państwowej Średniej Szkole Muzycznej — jeżeli posiadają świadectwo dojrzałości lub dyplom ukończenia szkoły stopnia licealnego albo jeżeli w czasie nauki na Studium nie uzupełnili wykształcenia ogólnego na poziomie licealnym,
- 2) przy Państwowym Liceum Muzycznym — jeżeli w czasie nauki na Studium uzupełnili wykształcenie ogólne na poziomie licealnym.

§ 8. 1. Absolwenci Studium, którzy na egzaminie uzyskali oceny co najmniej dostateczne, otrzymują dyplom Państwowej Średniej Szkoły Muzycznej lub Państwowego Liceum Muzycznego i uzyskują uprawnienia do wykonywania zawodu muzyka w zakresie średniej szkoły muzycznej lub liceum muzycznego.

2. Absolwenci Studium uzyskują ponadto uprawnienia kapelmistrza wojskowego.

§ 9. Najzdolniejsi spośród absolwentów Studium mogą być skierowani na wyższe studia muzyczne.

§ 10. Szczegółową organizację Studium oraz obowiązki i prawa słuchaczy określa statut Studium nadany przez Ministrów Kultury i Sztuki oraz Obrony Narodowej.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: W. Sokorski

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 16 kwietnia 1955 r.

w sprawie Studium Przygotowawczego dla Śpiewaków w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie.

Na podstawie art. 11 ust. 1 i 3 dekretu z dnia 16 września 1953 r. o szkolnictwie artystycznym (Dz. U. Nr 43, poz. 212) oraz art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zadaniem Studium Przygotowawczego dla Śpiewaków w ramach Wydziału Wokalnego Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Krakowie, dalej zwanego „Studium”, jest przygotowywanie osób, które nie ukończyły średniej szkoły muzycznej bądź liceum muzycznego, do studiów na wydziałach wokalnych państwowych wyższych szkół muzycznych.

§ 2. Nauka na Studium trwa trzy lata. Pierwszy rok nauki jest okresem próbnym. Słuchacz, który na egzaminie wiosennym pierwszego roku Studium nie wykaże się odpowiednimi postępami, powinien być skreślony z listy słuchaczy. Powtarzanie pierwszego roku nauki w zasadzie nie jest dopuszczalne, jedynie w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach Rada Wydziału Wokalnego może zezwolić na powtórzenie roku.

§ 3. Program nauczania na Studium ustala Minister Kultury i Sztuki.

§ 4. Warunkiem przyjęcia na Studium jest:

- 1) posiadanie wybitnych warunków głosowych oraz wybitnej muzykalności.

- 2) posiadanie wykształcenia stwierdzonego świadectwem dojrzałości lub dyplomem stopnia licealnego;
- 3) nieprzekroczenie 23 lat życia przez kandydata kobietę i 24 lat życia przez kandydata mężczyznę;
- 4) stan zdrowia potrzebny do studiów wokalnych oraz do wykonywania zawodu śpiewaka i odpowiednie warunki zewnętrzne;
- 5) złożenie z wynikiem co najmniej dostatecznym egzaminu wstępnego.

§ 5. Kandydat ubiegający się o przyjęcie na Studium powinien złożyć:

- 1) świadectwo dojrzałości lub dyplom stopnia licealnego;
- 2) świadectwo urodzenia;
- 3) świadectwo lekarza urzędowego stwierdzające stan zdrowia.

§ 6. 1. Minister Kultury i Sztuki może w przypadku wyjątkowych uzdolnień kandydata zezwolić na jego przyjęcie na Studium bez posiadania wymaganego wykształcenia lub pomimo przekroczenia wieku określonego w § 4 pkt 3.

2. Kandydat przyjęty na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest uzupełnić swoje wykształcenie (§ 4 pkt 2) w czasie trwania nauki na Studium.

§ 7. 1. Celem egzaminu wstępnego na pierwszy rok Studium jest stwierdzenie, czy kandydat posiada wybitne warunki głosowe, doskonały słuch muzyczny, poczucie rytmu i dobrą pamięć muzyczną.

2. Rada Wydziału Wokalnego może zezwolić na przyjęcie kandydata na wyższy rok Studium, o ile na egzaminie wstępnym wykaże on odpowiednie przygotowanie.

§ 8. Ukończenie Studium z wynikiem co najmniej dostatecznym uprawnia słuchacza do wstępu na pierwszy rok studiów wydziału wokalnego państwowej wyższej szkoły muzycznej.

§ 9. Do słuchaczy Studium stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do studentów państwowych wyższych szkół muzycznych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1954 r.

Minister Kultury i Sztuki: W. Sokorski

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1955 r.

w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciw gruźlicy.

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. z 1935 r. Nr 27, poz. 198 i z 1949 r. Nr 25, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowym szczepieniom ochronnym przeciw gruźlicy podlegają:

- 1) noworodki i dzieci,
- 2) młodzież do ukończenia 18 lat,
- 3) osoby w wieku powyżej 18 lat zgłaszające się na studia wyższe, do zakładów szkolenia lub doskonalenia zawodowego wszelkiego typu i stopnia, a także zgłaszające się do pracy w zakładach przeciwgruźliczych.

2. Osoby wymienione w ust. 1 z wyjątkiem noworodków podlegają przed szczepieniem badaniom tuberkulinowym.

3. Szczepienia dzielą się na pierwotne i wtórne.

§ 2. 1. Szczepieniu pierwotnemu podlegają noworodki do 15 dnia życia oraz inne osoby, u których badanie tuberkulinowe daje wynik ujemny, a które nie były poddane szczepieniu pierwotnemu.

2. Szczepieniu wtórnemu podlegają dzieci i młodzież, u których stwierdzono ujemny wynik badania tuberkulinowego. Szczepienie wtórne przeprowadza się kolejno w drugim, czwartym, siódmym, dwunastym, piętnastym i osiemnastym roku życia.

3. Osoby w wieku powyżej 18 lat (§ 1 ust. 1 pkt 3) podlegają szczepieniu wtórnemu przed przyjęciem do szkół lub do pracy, chyba że ze względu na dodatni wynik badania tuberkulinowego lub przeciwwskazania lekarskie zostaną zwolnione od szczepienia.

§ 3. 1. Osoby, u których lekarz zakładu społeczno-go służby zdrowia stwierdził istnienie czasowych przeciwwskazań do przeprowadzenia badania lub szczepienia, nie podlegają szczepieniu przez czas trwania tych prze-

ciwowskazań. Okoliczność istnienia przeciwwskazań oraz czas ich trwania lekarz stwierdza odpowiednim zaświadczeniem.

2. Po upływie określonego w zaświadczeniu czasu trwania przeciwwskazań osoby określone w ust. 1 obowiązane są zgłosić się do badania tuberkulinowego i szczepienia wtórnego w najbliższym terminie szczepień.

§ 4. 1. Badania tuberkulinowe oraz szczepienia ochronne przeciwgruźlicze przeprowadzają zakłady społeczne służby zdrowia wyznaczone przez wydziały zdrowia prezydiów rad narodowych.

2. Zakłady przeprowadzające szczepienia wydają zaświadczenia stanowiące dowód poddania się szczepieniu.

3. Osoby podlegające szczepieniom w danym roku kalendarzowym zostają powiadomione o terminie i miejscu szczepień za pomocą imiennych wezwań lub obwieszczeń wydziałów zdrowia prezydiów rad narodowych.

§ 5. Wydziały zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi) ustalają obszary, na których mają być przeprowadzone szczepienia wtórne, roczniki podlegające szczepieniom w danym roku kalendarzowym oraz terminy szczepień.

§ 6. 1. Szczepienia wtórne przeprowadza się według planu ustalonego przez wojewódzkich inspektorów sanitarnych (inspektorów sanitarnych na m. st. Warszawę i m. Łódź) w porozumieniu z dyrektorami wojewódzkich przychodni przeciwgruźliczych oraz ochrony zdrowia matki i dziecka.

2. Inspektorzy sanitarni (ust. 1) koordynują wykonywanie szczepień przeciwgruźliczych z innymi szczepieniami ochronnymi, a także kontrolują przebieg wykonania planu szczepień.